

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/786/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

160/2015. számú (IV. 28.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. december 3-án előterjesztett **panaszát** a 2015. április 28-án megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2014. december 3-án, postai úton terjesztette elő panaszát a vele szemben 2014. augusztus 30-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy jelenleg a Megyei Büntetés végrehajtási intézetben, K-on tartózkodik, mint előzetesen letartóztatott.

A Testület elérhetőségét P. H-tól, a strasbourg-i CPT titkára küldte neki azzal, hogy a nekik írt levele egyéni elbírálású eset és nem egy konkrét intézmény ellen benyújtott panasz. Segítséget szeretne kérni a rendőrségen történtek és a kihallgatásának körülményeivel kapcsolatban, amik a F. Rendőrőrsön történtek. Amennyiben van erre lehetőség, szeretne személyesen beszélni a Testület egyik munkatársával. A rendőrségen megtiltották neki, hogy az ott történekről beszéljen, valamint arról is tájékoztatták, hogy mivel négy rendőr tanúvallomása állna szemben a panaszos állításaival, így esélye sincs, maximum csak arra, hogy hamis váddal feljelentsék őt a rendőrök. A panaszos nem tudja, hogy ilyen esetben mit is tehetne. Hogy konkrétan mi történt, arról eddig csak az ügyvédjének és a BV intézet pszichológusának

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

beszélt, akiket köt a titoktartási kötelezettség. Természetesen, amennyiben ha arra kerül sor, a kihallgatása körülményeivel kapcsolatban, illetve a rendőrségen történekekkel kapcsolatban vállal bármilyen vizsgálatot, pszichológust, poligráfot, bármit, amivel az elmondottakat igazolni tudja. Írásban jelenleg ennél többet közölni nem mer, félvén az esetleges retorzióktól.

2) A panaszos 2014. december 19-én terjesztette elő beadványának kiegészítését, amelyben előadta, hogy a sérelmezett rendőri intézkedés 2014. augusztus 30-án hajnalban történt a F. Rendőrkapitányságon. A panaszost F-ről vitték be a kapitányságra, kényszerítő intézkedés nélkül. A panaszos követette a rendőrség részéről elhangzott szóbeli utasításokat, így bilincs alkalmazása nélkül állították elő. Bár az éjszaka folyamán, fogfájás miatt több, erős gyógyszert is bevett a panaszos, valamint valamennyi alkohol is volt már a szervezetében, mégis ennek ellenére sem agresszíven nem viselkedett, sem pedig nem állt ellen az intézkedésnek. Fizikai vagy verbális ellenállást sem tanúsított.

Amikor azt szerette volna kérni, hogy csak ügyvéd jelenlétében nyilatkozzon bármiről is, arra utasították, hogy vetközzön le, ezt követően pedig az egyik rendőr több alkalommal, erősen megütötte az arcán, gyomortájékon és ágyéktájékon.

A panaszos több alkalommal kérte a rendőrt, hogy használhassa a mosdót illetve, hogy vizet ihasson. Ezeket, azt mondták neki, hogy csak akkor teheti meg, ha már teljes beismerő vallomást tett. Ezt követően visszavitték az előállító helyiségbe, ahol a fáradtságtól akár csak egy pillanatra is eldőlt azonnal dörömbölni kezdtek az ajtón, hogy tilos aludnia. Mivel éjjel nem aludt, előző éjjel pedig csak pár órát (több napig fogorvoshoz kellett járnia, gyökérkezelése, csonthártya-gyulladás, ideiglenes tömés miatt), valamint a gyógyszerek és alkohol hatása következtében nagyon rosszul volt, ismét kérte a rendőröket, hogy ihasson vizet, de a válasz ugyanaz volt. Ezek után az egyik rendőr „van egy ötletem” mondata után ismét le kellett a panaszosnak vetköznie, négykézláb körbe-körbe kellett mennie az irodában és kutyaugatást kellett imitálnia. Egyikük úgy csinált, mintha eközben képeket is csinálna a panaszosról a telefonjával, de ebben a panaszos nem biztos, hiszen vaku nem villant, képet neki nem mutattak. Ezt követően közölték vele, hogy „vallomást kíván tenni”, valamint figyelmeztették, hogy esélye sincs, ha ezt elmeséli bárkinek is, hiszen négyen fognak ellene vallani és feljelentik hamis váddal, valamint „van annyi ismeretségük, hogy betetetik kettesben egy nagy f*szú cigánnyal”. A panaszos elnézést kér a trágárságért, de csak idézte, amit mondtak neki a rendőrök. A panaszos ekkor nagyon félt. Úgy kellett vallomást tennie, hogy előbb elolvastatták vele a sértetti vallomást, ezt kellett „összefoglalnia”. Ha valami olyat mondott, ami nem úgy szerepelt, akkor azt a bekezdést ismételt el kellett olvasnia, hogy csak az legyen benne a vallomásában, ami és ahogyan a sértetti vallomásban szerepel. Ezek után alá kellett írnia, hogy a rendőrök nem bántalmazták, valamint a „vallomás” több példányát. A panaszos ekkor már csak azt akarta, hogy legyen vége ennek az egésznek; nagyon félt, így aláírt mindent.

A történetéről a BV intézetbe érkezését követően mesélt a helyi pszichológusnak, valamint később a pszichiátriai vizsgálat során is. Az ügyésznő minden kapcsolattartást megtiltott számára, azaz a szüleivel sem beszélhetett, így nagyon lassan és nehezen sikerült még tollhoz és papírhoz is jutnia, valamint azt sem tudta, hogy kihez lehet fordulni és milyen címen. Amikor végre sikerült borítékhoz, papírhoz, tollhoz jutnia, hosszú időbe telt mire a címzettet meg tudta találni. A tényekről nem beszélve – félvén attól, hogy ha esetleg elolvassák a levelét – írt a strasbourgi CPT-nek, így tőlük kapta meg a Testület elérhetőségét, valamint

kérte személyes meghallgatását a Helsinki Bizottságtól is, nem tudván, hogy erre nincsen lehetősége. A Testület címét megkapva azonnal írt is.

Bár a BV intézetben az örök részéről nem érte a panaszost atrocitás, de úgy tudja, hogy van olyan BV dolgozó, aki szintén fonyódi és feltehetően jóban van a helyi rendőrség tagjaival, ezért is nem mert mindent eddig részletesen leírni.

Jelen esetben nem tudta, hogy mit tehet, van-e értelme bármit is tennie, hiszen nagyon fél, hogy hiába írta le az igazat, ha a rendőr mást állít, akkor abból csak nem származhat hátránya.

Természetesen a leírtakkal kapcsolatban bármilyen vizsgálatnak aláveti magát, poligráfba, pszichológusi vizsgálatba, vagy akár regresszív hipnózisba is beleegyezik. Amennyiben ez szükséges, a BV pszichológust is írásban felmenti a titoktartási kötelezettsége alól, akinek már az első héten elmondta a történeteket.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

A Testület jelen pontnál jelzi, hogy tekintettel a panaszossal szemben folyamatban lévő büntetőeljárásra, csakis azon információkat közli, amelyek a panasz időbeli előterjesztésére, annak körülményeire vonatkoznak, hiszen a beadvány alapján a panasz elkésettségének a gyanúja merült fel.

1) A F. Rendőrkapitányság parancsnoka 2015. január 21-én kelt átiratában arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszossal szemben valóban 2014. augusztus 30-án fogatosítottak rendőri intézkedést.

Az intézkedés jogalapja bűncselekmény gyanúja miatti előállítás volt, amelyet az eljáró rendőrök a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján hajtottak végre. 2014. augusztus 30-án 5 óra 20 perctől állították elő a rendőrök a panaszost a F. Rendőrkapitányságra, ahol 2014. augusztus 30-án 18 óra 12 perckor őrizetbe vették. A kapitányságról a panaszost a fentebbi napon 15 óra 55 perckor szállította át a Mélységi Ellenőrzési és Közterületi Támogató Osztály a Megyei Rendőr-főkapitányság k. fogdájaiba, ahol a panaszos befogadására 18 óra 35 perckor került sor.

Nem helytálló az állítás, mind az előállítást végző rendőrök, mind pedig a bűnügyi szolgálat beosztottai módot adnak az intézkedés alá vont személyeknek a mosód használatára, a vonatkozó normák betartásával, emellett a F. Rendőrkapitányság előállító helyiségének minden zárkájában található ivókút.

A parancsnok azt is elmondta, hogy a panaszossal szemben intézkedő négy rendőr nem tett olyan tartalmú kijelentéseket, amelyekkel arra próbálták meg rábírní a panaszost, hogy vallomását a sértett által előadottakkal összezsengve mondja el. Emellett a négy rendőr nem bírta rá a panaszost arra, hogy vetközzön le és négykézláb járjon körbe-körbe az irodában, miközben ugató és vonyító hangot adott ki magából.

A panaszjogról való tájékoztatásnak a rendőrök eleget tettek, sőt annak megtörténtét az előállítási jelentés igazolás melléklete tartalmazza, amelyen a panaszos aláhúzással jelölte, hogy sérülése nem keletkezett, panasszal nem él, majd a dokumentumot aláírta. Az iraton – amelyből a panaszos átvett egy példányt – szerepel a Testület címe, telefonszáma.

2) A rendőrség által csatolt, előállítás időtartamáról szóló jelentés tanúsága szerint a panaszos aláírásával hitelesítetten valóban kijelentette, hogy a személyi szabadságának időtartama alatt sérülése nem keletkezett és ezen időtartam alatt panasszal nem élt. Ezt követően a panaszos aláírásával hitelesítetten igazolta, hogy átvett az igazolásból egy példányt.

Az igazoláson szerepel egy jól olvasható, panaszjogról szóló tájékoztató, amely szó szerint az Rtv. 92. § (1) bekezdésében, a 93/B. § (2) bekezdésében és a 93. § (1) bekezdésében foglaltakat ismerteti. E szerint:

„Tájékoztatom, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján, ha a rendőri intézkedés alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – a panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

Az Rtv. 93/B. § (2) bekezdése alapján a panaszt az intézkedést foganatosító rendőri szervnél az intézkedést követő harminc napon belül lehet előterjeszteni.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése alapján a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.”

A tájékoztató szöveg alatt szerepel az Alapvető Jogok Biztosának megnevezése, postai levelező címének és telefonszámának közlése. Emellett a Testület megnevezése, címe és telefonszáma is szerepel az igazoláson.

3) A panaszjogról szóló tájékoztatás megtörténtét igazolja a 2015. január 20-án kelt rendőri jelentés is, amely szerint dr. S. E. I. r. fhdgy. jelenti, hogy a panaszos azon állítása, amely szerint őt nem tájékoztatták a rendőri intézkedéssel szembeni panaszjogáról nem felel meg a valóságnak. Az elfogásról szóló jelentést, amelyet aláírt, amelyben aláhúzta, hogy panasszal nem él, illetve panaszt nem szenvedett szerepel az Alapvető Jogok Biztosának, valamint a Testületnek az elérhetősége. A panaszos ezen jelentés egy példányát átvette, amelyről aláírása tanúskodik.

III.

1) A Testület megvizsgálta, hogy a panaszos határidőben terjesztette-e elő a beadványát.

Az Rtv. 93. §-a értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

Jelen esetben a panaszos 2014. december 3-án terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben 2014. augusztus 30-án foganatósított rendőri intézkedéssel szemben, vagyis a panaszos az intézkedéstől számított 95 nap elteltével terjesztette elő panaszát.

A panaszos a beadvány késedelmes előterjesztésének okaként azt adta elő, hogy nem tudott a Testület létezéséről, őt a CPT titkára tájékoztatta arról, hogy az ügye egyedi elbírálás alá esik, amely a Testület hatáskörébe tartozik. A panaszos így a CPT tájékoztatása alapján tudott először a Testületről és annak elérhetőségéről. A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos megfelelő tájékoztatást kapott a rendőri intézkedéssel szembeni panasztételi lehetőségekről, amelyet számára írásban is rendelkezésre bocsájtottak az előállítás idejéről szóló igazolás szerint.

A Testület megvizsgálta az előállítás idejéről szóló igazoláson szereplő panaszjogról szóló tájékoztatót, amelyet megfelelőnek talált. A panaszos a hivatalos dokumentumon aláírásával hitelesítetten jelentette ki, hogy nem panaszolja a rendőri intézkedést, valamint azt is aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy átvett egy példányt az előállítás idejéről szóló igazolásból, így az a birtokába került az előállításának megszüntetésekor. Az igazoláson jól olvasható, egyértelmű tájékoztatás szerepel a panasztétel módjáról, határidejéről és azokról a hatóságokról is, amelyek a rendőri intézkedéssel szembeni panaszokat bírálják el.

A Testület figyelembe véve ezt a körülményt nem fogadta el a panaszos késelemének kimentésére vonatkozó tényelődását. A panaszos, amennyiben elolvassa, áttanulmányozza az előállításának idejéről szóló igazolást, amelyet egyébként két helyen is aláírt, akkor részletes tájékoztatást kaphatott volna a panasztételi lehetőségekről, így nevezetesen, hogy milyen határidőben, mely szervnél élhet a rendőri intézkedéssel szembeni panasszal. Azt, hogy a panaszos, a birtokába került igazolást nem olvasta el önhibaként értékelte a Testület, így ezen szubjektív indokra tekintettel a panaszos által előadott körülményeket nem fogadta el objektív, a késelemet kimentő indokként. Emiatt a Testület a panaszt elkésettnek minősítette, így azt állásfoglalásával elutasította.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panasz elkésettnek tekinthető.

IV.

A Testület a fentiekre figyelemmel a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2015. április 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET